

Muutuste eel
Lk. 2

Betti-
kas vananed?
Lk. 3

Bandfest 2005
Street Sounds
Lk. 4

Salongiõhtute
comeback
Lk. 5

Meie Joonas...
Lk. 6

Alter Ego

DETSEMBER 2005

NR. 35

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

5 krooni

Taisto Liivandi jätkab vähemalt kevadeni

Seoses Jõgeva Gümnaasiumi direktori Taisto Liivandi tähtajalise töölepingu lõppemisega toimuma pidanud uue koolidirektori valimine on linnapea Viktor Svjatõševi otsusega edasi lükatud vähemalt kevadeni.

Jõgeva Gümnaasiumi ja Jõgeva Ühisgümnaasiumi direktori leidmiseks väljakuulutatud konkurss tuli nurjunuks kuulutada, sest valiku tegemiseks kokkupandud viieliikmeline komisjon ei suutnud otsust langetada. Detsembris toimunud salajasel hääletusel olid kaks komisjoni liiget Taisto Liivandi jätkamise poolt, kaks vastu ja üks jäi erapooletuks. Ka Ühisgümnaasiumi direktor jäi määramata.

Komisjoni kuulusid Jõgeva abilinnapea Kalmer Lain, kes oli ka selle esimees, teine abilinnapea Aare Olgo, haridustöö peaspetsialist Helle Kajaste, kooli hoolekogu esinaine Vilve Vend ning linna haridus- ja kultuurikomisjoni liige Vivian Paaksi, kes on ühtlasi Jõgeva Gümnaasiumi matemaatikaõpetaja. Lisaks Taisto Liivandile kandideeris Jõgeva Gümnaasiumi direktori kohale praegune Rakke Gümnaasiumi direktor Andi Einaste.

Edasine otsustamine läks seaduse kohaselt linnapea

Viktor Svjatõševi pädevusse, kes määras kuni uue konkursi toimumiseni nii Taisto Liivandi kui Jüri Toidu oma kooli direktori ametikohal kohusetäitjaks.

Abilinnapea Kalmer Laini sõnul sõltub uue konkursi väljakuulutamise aeg linna hariduse arengukava valmimisest. „Kevadel on meil loodetavasti visand olemas,” kinnitas Lain. Võib aga ka juhtuda, et arengukava, mis tegelikult pidi valmima juba käesoleva aasta kevadeks, saab valmis alles 2007 aastal. Laini arvates on kindlasti parem, kui direktori vahetub õppeaasta lõpus. „Linna huvi on, et kool oleks tugev,” rahustas Lain, „Eesmärk on, et Jõgevalt saaks hea hariduse. Lammutada midagi ei tahaks.”

Taisto Liivandi on kujunenud olukorra pärast nõrkinud. „Paavsti valimine toimus ka kiiremini,” ütles ta. Segadus on tema jaoks väsitav ja stressitekitav. „Keegi võiks linnavalitsusest kooli olukorda selgitama tulla,” leidis Liivandi.

Kalmer Lain väitis, et Jõgeva Gümnaasium oleks ise võinud linna esindaja esinema kutsuda ja kinnitas, et Ühisgümnaasiumis on nad kaks korda rääkimas käinud. „Samas eks tegematajätmissi ole mõlemalt poolt. Me

Taisto Liivandi Betti Alveri luulepäevade lõpetamisel.

oleksime võinud ju ehk ka ise minna,” möönis ta.

Põhjused, miks ta direktoritoolist ilma võib jääda, võttis Liivandi kokku järgnevalt: „Ma ei ole uuendusmeelne, ma ei näe põhjust muuta kooli õhustikku ega paisata kaks kollektiivi segamini.”

Statistika näitab, et järgnevatel aastatel on lapsi kooli minemas aina vähem. Probleemiks on ka, et ühte kooli ei mahu lapsed ära, teises aga on neid liiga vähe. Lahendusena nähakse tulevikus tõenäoliselt kaha gümnaasiumi ühendamist või ühe muutmist põhikooliks.

Sandra Maasalu

Muutuste eel

Aasta viimased kuud on kooli ärevil hoidnud direktori võimalik vahetumine lähitulevikus.

Trall hakkas pihta juba oktoobris, kui linnavalitsus palus õpilasomavalitsusel ja õpetajatel direktori valimise komisjoni oma esindaja saata. Peagi selgus aga, et valitsuse otsusega tuleb komisjon seitsme asemel viieliikmeline. Kooli esindajaid ei läinudki vaja.

Õpilasomavalitsus kogus Taisto Liivandi jätkamise toetuseks allkirju. 588 õpilase hääl rohke kui 900 liikmelisest kooliperest on muljetavaldav tulemus. See näitab ilmekalt, et Jõgeva Gümnaasiumi õpilased hoiavad ja hindavad oma direktorit. Ilma temata on raske seda maja ette kujutada.

Erinevalt õpetajate tähtajatutest töölepingutest on aga koolidirektori ametiaeg kuni viis aastat. Viimane leping Liivandiga oli sõlmitud nelja ja poole aasta peale ning lõpeb käesoleva detsembriga.

Tõsiasjale, et direktorit ei suudetud ettenähtud ajal ära valida, võib vaadata mitut moodi. Kindlasti on olukord jätkuvalt stressitekitav eelkõige Taisto Liivandile aga ka tema kolleegidele ja õpilastele. Pelgalt direktori kohusetäitjaks olemine määramata ajaks nõuab samade ametikohustuste täitmist, kuid ei anna mingit garantiid tuleviku suhtes.

Ent igas asjas võib leida positiivset. Praegune lahendus välistab segaduse kooliaasta sees, mis võimaliku uue direktori tulekuga oleks paratamatult kaasnenud. Ja vähemalt kevadeni on meil kindlasti ikka veel Taisto.

Täna on olukord selline, et lapsi on kooli minemas iga aastaga kahjuks aina vähem. Juba tuleval sügisel saab kahe kooli peale moodustada ainult kolm esimese klassi komplekti. On küllalt tõenäoline, et tulevikus Jõgeval enam kahte gümnaasiumi ei ole. Saagu direktoriks kes tahes, muutused on paratamatult tulekul. See on vaid aja küsimus.

Kus veedad jõululaupäeva, kus aga vana aastaõhtu?

Nüüd, mil jõuludeni ja ka vana-aastaõhtuni pole enam palju aega jäänud, võib nii mõnelgi tekkida probleem, kus ja kellega üht või teist veeta. Ehk saate abi alljärgnevast küsitlusest...

Tajo (11-aastane; 5D klass): „Jõulud veedan arvatavasti maal vanaema ja vanaisa juures. Varemalt oleme kogu perekonnaga ka lihtsalt kodus olnud. Nüüd aga ema ütles, et sellel aastal läheme jõuludeks maale. Vana-aastaõhtul tulen sõpradega linna kuuse juurde. Alates 5-aastaselt olen siin igal aastal käinud, nooremata muidugi küll vanematega. Kuuse juures laseme ka ise mõnikord rakette.“

Piret (15-aastane; 9B klass): „Seekord mööduvad minu jõulud Tartus koos suguvõsaga. Aga see on ainult sel korral nii. Varemadel aastatel oleme perega olnud kas kodus või siis maal. Tartusse minekust sain ma teada eelmisel nädalal, kui ma ise olin ema käest küsinud, kus me seekord siis jõulud veedame. Seal peatume ühe sugulase juures, kindlat kohta üürinud küll ei ole. Vana-aastaõhtul aga olen jälle Jõgeval. Lähem linna kuuse juurde. Olen ka enne seal käinud: mõnikord pere, mõnikord sõpradega.“

Laura (15-aastane; 10A klass): „Jõulud veedan ikka kodus perega, nagu kogu aeg on olnud. Nii saab ka kingitused õigel ajal ära anda. Ka sõbrad on ju siin. Seda veel ei tea, kus vanaaasta ärasaatmine toimub võib-olla vanaema juures, sest ka varemalt oleme sel ajal olnud kas kodus või tema juures. Vahel olen käinud ka linnas kuuse juures või viaduktil rakette vaatamas. Kui pisemana käisin seal vanematega, siis nüüd sõpradega.“

Aadu (18-aastane; 12D klass): „Jõulude aeg olen perega kodus. Kunagi varem olin ka vanaema juures. Minu arvates jõulud ei ole väga eriline sündmus. Eelmisel aastal oli isegi täitsa mõttetu: sain kingid kätte, sõin ja läksin minema. Vana-aastaõhtu on aga palju põnevam ja tähtsam, uue aasta algus tuleb ju ikkagi. Seekord olen sellel ajal kas Otepääl või Pärnus. Esimeses kohas olen juba kahel korral vana aasta mööda saatnud. Ka sel aastal panid tuttavad hotellikohad paar kuud tagasi kinni. Nii et selle sündmuse veedan sõpradega nagu mu vanemadki teevad.“

Õpetaja Vello Mägi (füüsika): „Mõlemad veedan Jõgeva linnas. Peres peavad liikmed nüüd juba eraldi lapsed oma perega. Linnas kuuse juures olen ka käinud ning isegi Kultuurimajas tantsimas, aga ei tea, kas ka sel aastal seda korraldatakse.“

Õpetaja piret Koll (kehaline kasvatus): „Nii nagu varemadel aastatelgi veedan jõulud perega kodus, Jõgeval. Kuid pühade esimestel päevadel üritan ära käia ka oma vanemate juures Põlvamaal. Vana-aastaõhtul olen tavaliselt kas kodus või tuttavate pool, samuti olen alati käinud ka linnas kuuse juures ilutulestikku vaatamas. Sellel aastal aga oleme võib-olla mu venna juures Tallinnas.“

Airiin Laaneväli

Alter Ego

lehtalterego@hotmail.ee

Peatoimetaja: Sandra Maasalu

Reporterid: Kadri Lõhmus, Airiin Laaneväli, Elina Matsievskaja, Kadi-Liis Veiman, Marjaliisa Mikiver, Reelika Kokla, Merli Kirsimäe, Katrin Iismaa, Merili Rämmel, Kristi Kool

Kujundus: Margus Kriisa

Betti, Kas vananed?

Betti Alveri sajanda sünniaasta ootuses alustab tolmutumist nüüdseks seljataha jäänud selle sügisene melukummardus Bettile. Kuraditosin aastat on piisavalt pikk aeg selleks, et mõista traditsiooni olemust. On tavasid, mis kaotavad oma sära, kuid ka neid, mis läbi uuenduskuuride vanalt noorena püsivad. Selleaastane luulerahva kokkutulek pani kõikuma alustalad ja suunas selle mängumaa reegleid ümber hindama. Poeb hinge kahtlus.

Kahtlus poeb hinge

Kõik kulges mööda harilikku rada. Korraldamine ja Liblikapüüdja poolne töö sujusid harjumuspäraselt. Kõik näis perfektne, kuid miski jäi siiski kripeldama. Ehk on just vanadel radadel käimine see, mis hoiab üritust sellisena. Puudu jäi aga just see hea miski, mille läbi iga aasta kõigile meelde jääb. Seda üritust oodatakse oma vanas häduses, muutumatuna. Kuid seda on tehtud juba küllalt kaua ja põue poeb väike igavus. Ehk aitaks uute väljendusviiside leidmine seda leevendada. See aga, nagu enamus asjadest, on kahe otsaga. Teoorias ei saa kunagi kindel olla, et uute suundade mõju kogu ürituse üldmuljet ei rüveta ja Bettit ennast ära unustama ei pane.

Eelista taks e omaloomingut

Üldiselt on kooliteatrid võtnud kursi omaloomingu poole. Põhjuseks on see, et erinevate festivalide žüriid eeldavad noortelt, et nad lahkaksid endi ja teiste omavanuste probleeme, segatud üledooside ja armusuhetega. On jäänud vähe truppe, kes hindajate

surve all murdunud pole ja omaloomingule endiselt heade kirjanike tekste eelistavad.

Liblikapüüdja kuulub nende hulka ning ka tulevikus ei paista lahkteesid, mis võiksid kurssi muuta. Elu on näidanud, et kõik tuleb ringiga tagasi. Küllap otsitakse ka algupäraseid näidendid tolmurullide alt üles. Kõik võtab vaid aega.

Mille järgi tehakse otsus?

Eelnevate traditsioonide murdjaks kujunes sel aastal žürii otsus. Üha enam kaob hindamisel professionaalsuse otsimine. Aina rohkem jaotuvad preemiad millegi muu kui oskuste ja kogemuste põhjal. Nii jäi selgusetuks, miks nõnda mitmed publiku, näitlejate ja juhendajate lemmikuteks muutunud lavastused märkimata jäid. Mina ei ole žürii ja ei taha oletada, mis määravaks sai. Siiski on läbikumav, et tagamaid võib otsida hoopiski žüriiliikmete ja juhendajate minevikukonfliktidest. Rohkem ma ei oleta. Eelmainitu viib selleni, et Betti juubeliaasta üritusel võime hindajaid hindamisjuhendi järgi töötamas näha.

Liblikapüüdjad on rahul

Olgem nüüd ausad. Liblikapüüdjana kinnitan, et žürii otsusest hoolimata jäime oma sellesügiseste etendustega väga rahule. Nii kaua, kuni ise rahul oleme, ei ole vaja karta, et mõni eriti kriitiline skeptik meie jalgealust õõnestada suudab.

Etendused on väga kontrastsed. Ühe modernne lähenemine erineb teise minimalistlikust sügavusest kardinaalselt. Sel aastal oli Liblikapüüdja puhul mängus ka koreograafiatudeng Kristjan Rohioja käsi. „Värske veri” toob endaga uusi ideid, mis seekord etenduses „Linalakk ja Rosalind” lihtsast lastemuinasjutust häästijälgitavaks moderntantsuks muutsid.

Teine Liblikapüüdja etendus „Õne piir” oli seevastu monotoonsem ja süngem. Proovile pandi ka viienda klassi talent Simmo Säärits, kes oma rolli eest tulevikulootuse preemia pälvis. Sama etendus sai ka preemia mõtte eest sõnade taga. Tõttöelda ei mäletagi enam, millal mõlemad meie näidendid viimati nii tugevad olid.

Uudis on see, et suured luulepäevad saavad endale väikese tüdrettevõtmise. Nimelt toimub 20.-21.jaanuaril meie koolis põhikooliastmele mõeldud üleriiklik luulefestival "Tuulelapsed". See on suur samm ürituse arengus. Nii paistab tulevane Betti Alveri 100. juubeliaasta hoopis uuemas ja kirkamas valguses.

Joonas Paas

Street Sounds

Reedel, 2. detsembril toimus Jõgeva Avatud Noortekeskuse ruumides selle aasta maakonna suurim hip-hop pidu Street Sounds. Peaesinejateks olid Õllesummer 2005 battle'i võitja pärnakas Tommyboy ja Rakverest pärit Stupid F. Plaate keerutas üks Eesti parimaid hip-hop DJ-sid DJ Möls.

Esinejaid oli kokku üle kümne. Lisaks peaesinejatele astusid lavale Waterboy, CutMasta, PK, Bad Art, Wheely, Dfo, BiZiKoZka, Sir Matu, WreckFou, Infinit ja Maux jpt. Üritus algas ja lõppes Stupid F-i ja T-Boy live'idega, vahepeal astusid üles teised esinejad. Keskmise osa täitis BeatBox. BeatBox on suuga „beatide“ tegemine, mis sai alguse 1980-ndate aastatel. Esindatud olid ka Jõgeva enda tegijad Dissimilar, P-Jay ja L.W. Lowren, kes said sooja vastuvõtu osalisteks.

Tommyboy (T-Boy) on tuntud kollektiivist Noizmakaz. MC-i läinud aasta sooloplaad „?MC“ sai tunnustust nii publikult, kriitikutelt kui ka Eesti Muusikaauhindade jagamisel.

Ka teise õhtu tähe Stupid F-i debüütalbum on ilmunud. Seal tegid kaasa muuhulgas T-Boy, G-Enka ja Chalice.

Räpipidu kestis küll kella 01.00ni ja vanusepiirangut polnud, ent alla 16-aastased võisid üritusel viibida kella 23.00ni. Osalejaid oli kokku umbes 200-300 ja nii esinejad kui ka kuulajad pärit erinevaist Eesti paigust.

Peakorraldaja Aive Pajo, meie kooli 11b klassi õpilane, jäi üritusega väga rahule. "Esimese korra kohta õnnestus kõik üllatavalt hästi, kuigi nii kiire oli kogu aeg, et ise ei jõudnudki eriti rahva hulka kuulama. Aga õnneks jäid nii kuulajad kui esinejad rahule." Ka esinejad tõdesid, et isegi väikeses kohas nagu Jõgeva on võimalik tasemel üritusi korraldada. "Pidu oli hea ja elamus lausa super!" Lausus T-Boy pärast peo lõppu.

Järgmise aasta alguses ongi oodata üritusele ka järke, ent seekord ilmselt Tartus koostöös DJ Mölsiga, kes on seotud Sounds of HipHopi korraldamisega.

Margit Maanre

Stupidf ja Aive

BandFest 2005

Reedel, 2. detsembril toimus Jõgeva Kultuurikeskuses traditsiooniline BandFest, kus seekord esinesid Kapten Missoni Maleklubi, Saast, Lyhis, Nightmare, Just Fun ja Silent Grove.

Esimesena astus lavale noor alternatiivrokki viljelev Jõgeva Gümnaasiumi poistest koosnev bänd Kapten Missoni Maleklubi. Järgnes Lyhis Palamuse bänd, mis üle kahe aasta taas kokku tuli ja vanu lugusid mängis.

Põltsamaalt olid Nightmare ja Just Fun, mis kuuluvad ka MTÜ Põltsamaa Bändide Ühingusse. Nu-metalbänd Nightmare osutus paljude lemmikuks. Näiteks arvas Kadi-Liis: „Nightmare oli parim. Nende laulja oli tõeliselt oma teemas sees.“

Just Fun mängis tuntud rokkbändide kavereid ja oli nendega väga menukas: kaasaelajaid lava ette jagus.

Kui teised esinenud bändid on pärit Jõgeva maakonnast, siis metalbänd Silent Grove tegutseb Tartus. Nemad näitasid üles tehnilist meisterlikkust.

Õhtu lõpetas Jõgeva punkbänd Saast, kellela pole siamaani läbi saanud ükski bändfest. Nemad olid ka esimese bändfesti korraldajaks 2000. aastal ning seega traditsiooni algatajaks. Korraldajateks olid sel aastal Martin Makarevitš ja Alo Alt. Makarevitš hindas üritust kõigist eelnevatest aastatest paremaks. Ta lubas, et test toimub ka tuleval aastal ning korraldajateks on taas nemad.

Sandra Maasalu

11. novembril algas salongiõhtute comeback

Kostümeeritud osavõtjad tekitasid tunde, et oleme ajas tagasi läinud.

Zürri esimehena oli au näha tuntud „diskotaati” Riho Baumanni.

Õhtujuht Jürgo „Jim” Jartsev-Moont vaatab üle õpetaja Viktor Nõmme tikitud kunstiteose.

Kõigi suureks heameeleks astus lauluga üles ka õpetajate võistkond.

Vabas õhkkonnas ei keeldunud keegi tibu-tantsu tantsimast.

11a näidend teenis õhtu ühe suurema aplausi.

Elevust ja naeru tekitas võistkondade lõpetatud luuletuste ettekandmine.

Õhtu lõpetas teemakohane laul „All we need is love” 10b Andre ja Oskari esituses.

Meie Joonas...

Joonas Paas, meie kooli 9a klassi õpilane on paljude arvates ülimalt andekas ja tark poiss. Ta tegeleb nii teatri, trenni, fotograafia kui ka paljude muude asjadega. Kes ta on tegelikult?

Hetkel naudib Joonas rutiini: kindel rütm, millest praeguste prognooside kohaselt kuni 9. klassi lõpetamiseni piisab. "Suurt kohustustekoormat pole ma enda õlgadele võtnud, sest ülekoormusega ei taha hindeid ära rikkuda." Peale kooli on aega tegeleda teatri, koori ja trenniga. Need on olnud läbi aegade jäävad tegevused, aga neile on vahepealsel meeleolujendil lisandunud veel muidki, näiteks plokkflöödi- ja pasunaõpe. Suurt pühendumist nõudis ka seitse aastat väldanud kunstikool. Edukas lõpetamine oli seda vaeva väärt. "Kui aega tekib, püüan ehk jaanuarist uuesti kunstikoolis käima hakata, sest kunstiga on mul väikesed plaanid." Eelmainitule lisaks huvitub Joonas fotograafiast. Vanaisa "ZENIT" pühiti tolmust puhtaks juba aasta eest ja nii on ta rännanud läbi portreede, maastike, looma- ja taimefotode. "Detailid on kõige armsamad," kinnitab Joonas.

Öökapiraamat on Oscar Wilde "Dorian Gray portree"

Joonase öökapiraamat on Oscar Wilde'i "Dorian Gray portree". Selleni viisid sõprade tähelepanekud tema ja raamatu petegelase Doriani vaheliste paralleelide kohta. Ta loodab, et ei lõpeta nii nagu Dorian, kuid ilmselged seosed on olemas ja see on Joonase meelest nii kummaline. Viimase aastaga on Joonasest kujunenud Brasiilia bossanoova austaja, kuid septembris jättis ta selle hetkeks tagaplaanile ja suundus pisut progressiivsema tuleviku jazz radadele. "Kui keegi tahab sellest aimu saada, siis kuulaku pühapäeval 20.00 Raadio 2-s saadet "Innovatsioon". Selle kõige vahele mahub ka 70. funkydisko, Michael Jacksoni nooruspõlv ja Baccara.

Iga asja jaoks elus on mõni inimene.

Joonasel pole kunagi olnud ühte kindlat isikut, keda võiks iidoliks pidada. "Pigem kasutan ära teiste paremaid külgi ja rakendan neid endas nii, et need uutena välja näevad." „Iga asja jaoks elus on mõni inimene. Kõik see on alguse saanud mingist loomulikust sündmuste käigust. Kõigepealt olid ema ja Lianne vahelised tutvused, mis viis edasi teatriala tundamaõppimiseni. Inimesed, keda olen tundma õppinud, ongi aidanud leida kõige keskelt iseennast. Nii tuleb mõnikord seista tedmatutes, keeda tänada selle eest, et ma olen selline nagu ma olen. Ükskõik, kui palju elult peksa saad, ja ükskõik, kui palju halvasti öeldakse, kunagi ei tohi alla anda. Kui kõige tähtsam inimene su elus sind läbikukkumiseni viib, on ka siis veel lootus, et tal pole õigus. Üle laipade ei tasu minna, aga alla ka ei anna. Nii kaua, kuni ma tean, et olen kritiseerijatest üle, ei ole võimalik mind vanduma panna."

"Otseselt kedagi ei kadesta, aga mõningaid iseloomujooni küll, kuid päev päevalt õpin suud kinni hoidma."

"Otseselt kedagi ei kadesta, aga võib-olla ehk mõningaid iseloomujooni, mida ma endas leida ei suuda. Kadestamisväärsed on tarkus, õilsameelsus (mida naljalt ei kohta) ja sõltumatus.

Kui oleksin täiuslik, muutuksin masinlikuks." Päev-päeva haaval õpib Joonas enda sõnul suud kinni hoidma. „See tuleb mul aina paremini välja, kuigi vahetevahel on valus vaadata, kuidas oma arvamust alla surutakse. Ma ei suru alla, kuid ei pressi ka peale. Mul on head seisukohad, aga hea põhjendamisega on neid võimalik ümber vormida. Plussiks on ka see, et kehvemal päeval ma oma ironilist huumorit koju ei jäta. Mida halvem päev, seda rohkem irooniati. Püüan sellest loobuda. Vahel tundub endale ka üpris hale."

Joonas austab inimesi, kes respektivad teda sellisena, nagu ta on. "Mulle ei meeldi need, kes oma olemasolu kinnitamiseks end pidevalt teistele tõestada püüavad. Tunnen aga kaasa neile, kes massis rabeledes ükskord aja peatudes oma tühisust näevad. Üldiselt on mul olnud kogu aeg vanemad sõbrad. On inimesi, kes otsivad nõrgemaid partnereid, et endale oma üleolekut tõestada. Teen vastupidi: lähen nendega, kellega olles tean, kui palju mul veel neilt õppida on."

Ebaoriginaalsed unistused

"Unistuste osas olen ma ebaoriginaalne. Ma tahan ärgata valgete linade vahel, astuda päikesest soojale parketile, lüüa lahti kardinad ja astuda läbi klaasukse rõdule, näha taevast ja elu enda alla sagimas, hingata ja öelda, et see ongi õnn. Unistan heaolust: et mu ümber oleks lihtne luksus. Unistan võimalusest olla sõltumatu ja omada vahendeid oma tujude ja loomingu väljendamiseks." Kõigest hoolimata ei kavatses ta elada nagu Prantsuse kuninganna Marie Antoinette, kes igal hommikul kogu aia lilled oma kleidi värvi järgi ümber laskis istutada. "Ma lepin vähemaga. Üldiselt ma hindan nii tegudes, olemasolus ja hetkedes nende ilu. Ilu sünnib vabadusest ja headest mõtetest."

Tulevik on Joonase meelest lähemal kui me seda arvata oskame. Lähemal kui homme või ülehomm. "Iga hetk on töö selle nimel, et ühel päeval kookonist liblikana väljuda." Õpingute seisukohalt kavatses ta esmalt kevadeni hakkama saada ja eks siis paistab, mis saab. "Kaugemas tulevikus seon end koreograafia või mõne peenema disainererialaga. Janunen tantsijana lavale."

Janar Juhkov

Saksa vahetusõpilane Clemens Schwanhold: „Eesti keel on väsitav!”

6.detsembril andsid 11. b ja 10.b klassi õpilastele saksa keele tundi kaks sel aastal meie koolis käivat vahetusõpilast Saksamaalt. Neid hoiatati, et kümnendikud on üpris ülbed ning ei pruugi sõna kuulata. Tunni esimesed minutid tundusidki nii hullud olevat, kuid peagi klass rahunes ning „õpetajaid“ hakati küsitlema: kes nad on, miks nad Eestisse tulid ja kuidas neile siin meeldib?

Nad on Clemens Schwanhold ja Steffi Roessner ning siia jõudsid nad MtÜ YFU Eesti vahendusel. Alljärgnevalt tutvume lähemalt Clemensiga.

Clemens on pärit Alam-Saksamaalt Wolfenbütteli linnast, kus on umbes 11 korda rohkem elanikke kui Jõgeval ehk ligikaudu 55 000 inimest.

Eestis elab 17-aastane Clemens Vaimastverest 3 km kaugusel väikeses talus. Tema „pere“ koosneb emast, isast, vennast ja kahest õest. Niisiis sõidab ta igal hommikul bussiga kooli ja õhtul tagasi „koju“.

Miks just Eesti?

Enamik Saksamaa vahetusõpilastest läheb oma aastat veetma USAsse, kuid Clemens tahtis minna mõnda teise riiki. Peale erinevaid maid tutvustavate brožüüride lugemist, otsustas ta tulla Baltikumi ning eriti suurt huvi pakkus just Eesti.

Räägitakse, et siinsed inimesed on väga tagasihoidlikud, kinnised, kitsid. Clemens aga arvab hoopis vastupidi: inimesed on väga sõbralikud ja lahked. Neile on tähtis rahvustunne ning nad on uhked oma keele ja kultuuri üle. Sakslased näiteks ei tähista riigipühasid. Tänu sellele kogemusele

austab ja hindab poiss nüüd oma riiki, keelt ja rahvust palju rohkem.

Eesti keelest

Praegu saab Clemens aru umbes 50% eestikeelsest jutust ja kannab endaga koolis kaasas sõnastikku. Eesti keele grammatika on tema meelest saksa keelega võrreldes väga erinev ja keeruline. Clemensi lemmiksõnaks on „nii“ ja vihatuimaks väljendid „kas ma saan sind aidata?“ ning „kas sa vajad abi?“.

„Kui ma teatris käisin, ei jõudnud ma saalis üle 20 minuti olla, liiga palju eesti keelt,“ räägib poiss. „Korruga üle tunni aja ei jaksa ma eesti keelt kuulata, see on väsitav,“ lisab ta.

Kool

Saksamaal õppis ta umbes 500-aastases lossis. Kooli nimi Gymnasium Im Schloss tähendabki tõlkes „lossis olev kool“. Seal õpib 1300 õpilast. Suurimad erinevused koolisüsteemide vahel on hindamine (sakslastel on hinded 1–6, kusjuures 1 on kõige kõrgem) ja see, et nemad saavad palju rohkem praktikat. Hindeid pannakse tavaliselt suuliste vastamiste eest. Kontrolltöid kirjutatakse ainult paar korda poolaastas. Ühe eelisena vahetusõpilaseks olemise juures toob ta välja selle, et ei pea kõiki töid kaasa kirjutama.

Toitumisviisid

Kuna siinsed koolipäevad on pikad, hakkas Clemens koolisöökla söömas käima. Saksamaal sööb ta lõunat kodus perega, sest selleks ajaks on tunnid läbi. Tundide ajal näksis ta Haribo kummikomme, mis on aga Eestis Saksamaaga võrreldes kallid ja selle tõttu ta seda enam nii tihti ei tee.

Samuti polnud ta harjunud, et hommikusöögiks tehakse pannkooke, putru või näiteks kala. Siin olles hakkasid talle maitsema kapsarullid ning uueks lemmiktoiduks said pannkoogid. Veel räägib ta, et eestlased söövad väga palju liha ja talle ei meeldi piimasupid. Hapukapsas, Saksamaa rahvustoit, talle kodumaal ei maitsenud, kuid peale seda, kui ta seda Eestis proovis, muutis ta meelt.

Meelelahutus

Clemensi jaoks on arusaamatu, miks töötab televiisor nii õppimise kui ka kõigi teiste tegevuste taustaks. Saksamaal on kombeks vaadata konkreetset saadet kindlal kellaajal, mitte nii nagu siin, kus telekas lülitatakse hommikul sisse ja hilisõhtul välja. Kuna tal on kodus ainult 3 eestikeelset kanalit, siis peab ta tüütuteks Ladina-Ameerika „seebikaid“, mis talle üldse ei meeldi.

Eesti muusikutest meeldivad talle Smilers, Terminaator ja Tanel Padar & the Sun, kelle plaadid tal juba olemas on. Raadiojaam, mida ta „vanemad“ eelistavad, Raadio Elmar, Clemensile ei meeldi, sest eetrisse lastakse välismaalastelt kopeeritud lugusid. Jääb mulje, nagu eestlased ei oskaks ise originaallugusid teha.

Vahetusõpilaste seas levib nali: Kuidas Eesti noored oma vaba aega sisustavad? Vastus: Nad õpivad.

Elina Matsievskaja

LARP

tuleviku meelelahutus

Juba mitmeid aastaid järjest on Eestis tegutsenud rollimängu klubid, harrastades huvitavaid, lõbusaid ja fantaasiarikkaid mänge. Üks nendest ongi LARP - lühend sõnadest *live action role play*, eesti keeles otsetõlkena „päris elus rollimäng”. Mida peaks algaja rollimänguhuviline teadma?

Larp on lõbus ajaviide, kus peakohal on oskus püsida rollis ning ääretult tähtis on ka fantaasiarikkus. Tegevus toimub üldjuhul pseudokeskajas, kuid on ka mänge, mille tegevus on kaasajas ja päevakajaline.

Larp-mängud toimuvad suvel metsas, talvehooajal näiteks mõisahoonetes. Populaarsed kohad larparite seas on eelkõige need, kus pole euroremonti ja mis näevad välja võimalikult vanad. Just Jõgevamaal asub kõige tihedamini kasutatav paik, selleks on Kassinurme linnus. Idelaaliks on maksimaalne eraldatus tsivilisatsioonist.

Larpimine nõuab ettevalmistusi. Esimeseks asjaks on leida endale sobiv mäng. On olemas nii mitmeid seeriamänge kui ka üksikmänge. Suuremad seeriamängud on näiteks Iidmaa, Diablo, Erien jne. Korraldajateks on larparid ise, seega on peale osalemise võimalik ka ise mänge korraldada.

Kui mäng on leitud, siis tuleb ise valmis mõelda ja lahtikirjutada meelepärane tegelane, keda hakkad kehastama. Selleks võib olla maag, preester, koll, talupoeg, sõdalane variante on palju.

Edasi tuleks muretseda endale sobiv kostüüm, mis haakuks tegelasega: sõdalasele turvis, talupojale linased tabardid ja preestrile preestrirüü. Kostüümi saab õmmelda ise, kuid on olemas ka laenutused.

Kindlast peab lugema mängumaailma tausta ja reegleid, mis on korraldusmeeskonna poolt valmis kirjutatud. Need aitavad luua tegelast, pakuvad mängu puuduvat vajalikku informatsiooni ja tagavad ohutuse.

Relvade olemasolu ei ole alati väga tähtis. Palju oleneb muidugi rollist: sõdalast mängides on relvad osa kostüümist. Kuid jutt ei käi päris relvadest. Larpis kasutatakse imitatsioone, mis on pehmendatud. Neid kutsutakse

Bofferrelvadeks. Mängu eel on relvade kontroll, mis tagab selle, et nende löögid ei tekita vigastusi. Larp ei põhine siiski relvavõitlusel, mis on, tõsi küll, mängu atraktiivsemaid külgi, vaid hoopiski rollimängul, mis tähendab lugu ja intriige.

Relvad pole küll ehtsad, kuid võitlemistehnika ja riviharjutused on päris. Eestis tegutseb suur võitlusklubi „Vishna Grihm”. Nende lokatsioon on peamiselt Tartu ja Tallinn. Jõgeval on rollimängu klubi nimega „Läänemere Isandad”, kelle ridades on võimalus võidelda kaks korda nädalas.

Mängudel võib esineda vanusepiiranguid. Alampiiriks on 13 eluaastat, ülemipiiri ei ole kehtestatud. Vanusepiirangud on vajalikud seetõttu, et esineda võib ekstreemseid olukordi, kasvõi ilmastik, või on mängul väga keerukas ja tihe struktuur. Vanusepiiri, kui seda on vaja, määrab isik, kes korraldab mängu ehk siis GM (*game master*). Nemad on inimesed, kelle poole saab pöörduda küsimustega, mis puudutavad mängu sisu ja tehnilisi probleeme.

Larpi peetakse tulevikus Eesti mängitavaimaks mänguks. Seda näitab viimase kahe aasta jooksul mitmekordistunud mängijate hulk. Populaarsuse kasvu põhjuseks on just vaheldus, mida larp igapäevarutiini toob, võimalus täiendada enda ajalooteadmisi ja laiendada tutvusringkonda. Larp pakub nii füüsilist kui ka vaimset koormust, seda just probleemide näol, mida tuleb mängus lahendada. Seega sobib larp nii noortele kui ka vanadele.

Võta sõber kaasa ja tule mängima!

Kadi-Liis Veiman

Mutionu pidu- kas halb eeskuju tänapäeva noorusele või tervislikud eluviisid?

10.b klass sai muusikatunnis ülesande jaguneda rühmadeks ja analüüsida laulu "Mutionu pidu" positiivsed ja negatiivsed külgi.

Sõnad:

1. Elas metsas mutionu keset kuuski noori vanu kadakpõõsa juure all eluruum tal sügaval.

2. Kutsus kokku külalisi karvaseid ja sulelisi lendas vares, harakas, kull ja kaaren nupukas.

3. Vantsis uhkelt karuvana veeres siili okaskera, jänes nudi sabaga, orav kikkis kõrvaga

4. Joostes tuli väle põder, hiljaks jäi veel reinuvader, siis kõik lauda istusid, pidu rooga maitseid

5. Karu imes mesikooki jänes rüüpas kastejooki, kaaren karumarju sõi, kull see kurejooki jõi.

6. Põder limpsis samblasuppi, orav näris kábijuppi, see oli päise päeva a'al pilli-palla pillerkaar.

Positiivne:

- *Viis on kerge, meelde jääv ja lõbus.
- *Sõnum on positiivne "kutsus kokku külalisi" – hea, et loomad midagi ka koos teevad.
- *Mutionul oli elu, ta oli populaarne
- *Ta elas keset rohelist
- *Kõik said kõigiga läbi, Mutionu oli tolerantne kõigi erinevate olendite suhtes (karvased ja sulelised)
- *Kõigil oli lõbus, kõik said süüa, juua.
- *Mutionu elas juure all, naabrid ei seganud
- *Mutt oli kõva mees, et tegi nii suure oru, et kõik sinna ära mahtusid.
- *Kõik toimus enne öörahu, päise päeva a'al, ei propageeritud õist laaberdamist.

Negatiivne:

- *Mutionu elas nii sügaval, kuidas kõik sinna said ja ühe juure alla ära mahtusid? Kõik pidid urus ükshaaval käima.
- *Reinuvader jäi hiljaks.
- *Kurb oli see, et kull ja kaaren olid ainsad nupukad, ülejäänud seltskond oli ebaintelligentne. Järeldus: peost tuli läbu.
- *Imelik oli panna päise päeva alla metsas pidu.
- *Toit oli ääretult kesine – sellest võib järeldada, et kõik olid kaalujälgijad.
- *Pidu toimus päise päeva a'al, sellel läbul oli palju pealtnägijaid.
- *Nulltolerants – siledanahalised ei saanud peole. Ainult karvased ja sulelised.
- *Kurb oli ka see, et vaesel oraval oli ainult üks kõrv, seegi kikkis. Vähe sellest, ta pidi leppima ainult kábijupiga.
- *Kurg pidi ennast ohverdama, et Kull saaks jooki juua.
- *Karust tehti marjad.
- *Siili kasutati pallina.
- *Kõik maitseid pidurooga, järelikult oli see nii halb et ei kõlvanud süüa.
- *Karul ja põdral polnud hambaid suus. Nad olid kas väga vanad või lihtsalt kõvad kaklejad.
- *Mutionu pidu ehk paastulaager.

JÄRELDUS:

Lauluviis tundub küll väga positiivne, kuid selles laulus on peidetud julm, vägivaldne ja ebaetiline sõnum. Kas lapsed tohiks seda laulda?

Vilistlased vol. 2

Jätkame vilistlaste tegemiste kohta huvi tundmist. Järgnevalt nende vastused küsimustele muutmata kujul.

1. Kus ja mida õpid?

2. Kas valitud ala vastab Sinu ootustele?

3. Kuidas leidsid elukoha?

4. Kas võtsid õppelaenu ja kuidas seda kasutasid? (vastamine vabatahtlik)

5. Kuidas tundub ülikoolielu võrreldes koolieluga?

6. Mõni soovitus praegustele abiturientidele?

Olavi Petraudze

1. Tartus, Tartu Ülikool, filosoofia

2. Kohe ei saa sellist asja öelda, hetkel tunnen ennast veel päris mõnusal, kuid kohe on saabumas eksamiperiood, mis hirmutab meid kõiki. Aga niipalju kui ma ikka kursusekaaslaste käest uurinud olen, siis suur osa ei tunne, et nende jaoks on tegu õige erialaga. (ma vastaks sellele küsimusele 2 semestri lõpus.)

3. Nagu meile kombeks on jätta asju viimase minutini, siis suve jooksul suutsime vaatamas käia üht veidrat ja kallist tuba, majas oli küll talveaed ja piljardisaal jms. Kuid sellel majal oli ka peremees, mistõttu olid seal ka reeglid ja sellise korra järgi ei suudaks me kohemitte elada. (ma räägin mitmuses, kuna me otsisime koos sõber Meelisega elamispiinda.) Aga siis panime oma nime ka ühikatoa wishlisti, kuid ega sellest ka midagi ei tulnud, kuna me jällegi jääme hiljaks. Siis kui saabus juba augustikuu viimane nädal oli selline tunne, et esialgu tuleb meil vist telgis elada kumbki meist ei suutnud seda väga hästi ette kujutada. Ja siis tuli meie päästeingel, endine klassivend (A. Kangur), kelle juurde me siis elama pääsesime. Ja siamaani elame kenasti koos.

5. Üliõpilasena kingitakse sulle vabadust. Seal sellist asja pole nagu on põhjuseta puudumine, kui puudud siis puudud ja keegi sellest mingisugust kisa ei tee. Alguskuud käisin ikka korralikult igas loengus, mida aeg edasi hakkasid hommikused loengud liiga varajased tunudma ning neid jäi järjest rohkem vahele. Nüüdseks on aga kõik hommikused ained läbitud ja oma ainepunktid kätte saadud. Ja Tartu linnas tudeng olla on ainult lust, seal on tegevust mõnusal, kõik on lähedal, inimesed on seltsivad ja sõbralikud (kui nüüd noorte massikaklused välja jätta), no koolieluga võrrelda on seda mõtetu, tudengiaastaid peetakse siiski kuldseteks!

6. Eksamate valiku juures olge väga kindlad, seda ütleks just värsketele gümnaasistidele, et proovige juba praegu ära valida, milliseid eksameid teha soovite ja rõhuga nendele ainetele, teisi ei maksa ka unarusse nüüd sellepärast jätta aga, kui aine

ei huvita, siis saab alati kuidagi rahuldavalt selle mööda saata. Teiseks ärge laske õpetajatel ennast hirmutada (või noh hirmutada ju võite lasta aga tõsiselt ka kõike võtma ei pea), ega nad ei mõtle seda tõsiselt, kui ähvardavad teid läbi kukutada, nemad on ka inimesed siiski ja oma õpilaste soovivad enamjaolt siiski head. Ainuke asi mida ma kahetsen on ehk see, et ma gümnaasiumi ajal liiga vähe lugesin, praegu olen ma kõvasti rohkem lugema hakanud ja seda soovitaks Teile, maandage ennast lugedes, ärge lõhki õppige ja hoidke kokku, et kõik ikka koos lõpetaksite. Praegu sooviks aga kõigile ilusat jõulu-aega ja rahulikku pühi, puhake, otsige, unistage, leidke, võtke ja tehke mõned lumeinglid... Kohtumiseni Tartus :)

Andres Juur

1. Õpin Tartu Ülikoolis füüsikat (tegid pika näo, mis - kõik teevad). Tore värk, muide! Hakake ka füüsikuteks :P

2. Kas valitud ala vastab mu ootustele on veel vara öelda, aga seltskond on küll VÄGA mõnus. Kõik on endiselt (nagu armastel Jõgeva-aegadel) läbirääkimiste küsimus. Hirmutatakse gümnaasiumis küll, et „oi ülikoolis ei saa te mitte midagi järele teha“ jne. kui oled hakkaja ja õppejõud pole päris kuu pealt kukkunud (nagu mõned kahjuks on), leiab alati lahenduse. Muide ainepunkte on ka võimalik alternatiivsetel meetoditel hankida näiteks füüsikutega saunas käies (tõsijutt, küsige Vello käest üle) või siis teadusbussiga mööda eestit ringi reisisid. Ja mis parim kõik on seaduslik ja tasuta (vahel makstakse peale ka). Igati lahe

3. Elukoht oli olemas. Kui aus olla, olen Tartu Üliõpilasküla ametlik elanik juba 2,5 aastat. Elan vanas ühikas (loe: ODAVAS tondilossis), aga ise olen pea-aegu-umbes-täpselt rahul... narkomaanid on rahumeelsed (vähemast see oli, kes minu ukse taga öösel kell 4 kolistas) Elamispiina aitasin leida Hassol ja Alol, kes elavad nüüd kõrvaosas...

4. Võtsin! Ah et kuidas kasutasin... ära kasutasin loomulikult ammu otsas. Retsept oli järgmine: 5 kilo läpparisse, 5 kilo autosse, 3 kilo voodrilauda.

Liida kõik kokku ja sa avastad et 6 kilo kadus kasugile ... kuhu, seda ei tea ma ise ka.

5. Huvitavam ja vastutusrikkam. Seltskond on endiset mõnus. Loomulik jätk gümnaasiumile. Kaovad ka sundused, et sa PEAD paljudele ema-aju-organismidele saab see aga saatuslikuks. Kes aga harjunud juba kooli ajal oma peaga mõtlema, see tunneb kergemini igasugu puudumistõendite ja vabatahtlik-sunniviisiliste „valikainete“ kadumise üle. Kas te ikka teate, et teatriõpetus, joonestamine, autoõpetus, majandus jne on VALIKAINED?

6. Oi neid on palju, neist peaks kohe rääkima tulema.

1. Olge AKTIIVSED Nõudke igasugu võimalusi enesetäiendamiseks, ja pakkuge neid ise välja... kõnelaagrid jms tuleb ainult kasuks, tuleb rohkem kasuks kui selle pärast kaotatud paar koolipäeva. Organiseerige üritusi, suhelge õpetajatega (nad on ka inimesed). Huvitavad võimalused pole mõeldud üksnes nn. eliidile, võid kõigile, kasutage neid!

2. Enne eksamit korra varem õpitud, mitte ärge tuupige raamatut pähe! Lahendage möödunud aastate riigeksameid, täpselt nii, nagu liikluse näidis-teste. Kuna raamatus on infot palju, ei teki veel ettekujutust, mis on tähtis, mis mitte. Ja sellise lahendamise kuluvad asjad ise pähe, korrastuvad, ning lõpuks on ka eksam ise väga sarnane. (piltlikult öeldes ülesanne on sama, arvud on teised). Lõpuks avastate, et see kogu gümnaasiumi materjal on mahult naeruväärselt väike.

3. Ärge vihake füüsikat!!! Krt võtaks füüs on huvitav asi. Füüsika pole valemid!!! Kui te füüsikuks hakata ei kavatse ja valemid PÄHE õppida ei taha, siis ärge õppige (sellest pole kasu sest see arvde valemisse aseme panek on ju puhas matemaatika). Proovige asjadest aru saada. Õppekava tahab küll kõigest füüsikud teha, aga paistab et rohkem sünnib sellest füüsiku vihkajaid ja teaduse kõikvõimsusesse uskujaid (a la et lasermõõgad on päriselt olemas etc.). Ja kui keegi pole teile pikka aega ühtki katset näidanud, siis võtke ühendust, ehk saab teadusbuss mõne „erakorralise“ tunni anda.

Ja hoidke koolielu rõõpas... et ma ei peaks külla tules hakkama meenutama, et kuus ikka vanasti oli staadion rohelisem, Alo päevad pikemad jne. Aga olge siis mõnusad seal Jõgeva mail.

Tervitustega Tartust,
Andres Juur

Saalihoki-kas uus populaarne spordiala?

Juba kümnendat aastat tegutseb Virtuses spordiklubi Tähe, kus käivad sportimas nii lapsed, noored kui täiskasvanud. Põhiliselt huvituvad saalihokist lapsed, aga ka mehed. Viimased viis aastat on kaasatud ka tüdrukuid. Uurisime, mis on saalihokis nii toredat.

Tüdrukud

Kõigepealt leidsime üles tüdrukute võistkonna kapteni Marina Moshuli. Kõik sai alguse sellest, kui Marina läks õppima kunstikooli ja puutus Virtuses kokku saalihokiga. Tema teene on, et saalihokit said Jõgeval mängima hakata ka tüdrukud. Kuigi tüdrukud on kahekordsed Eesti meistrid, on Marina sõnul ikka veel, kuhu püüelda. Tema ning veel mõned „vanad kalad”

Ka algajad üritavad suurele koormusele vapralt vastu pidada. Nad treenivad kolm kuni viis korda nädalas. Üks trenn kestab poolteist tundi. Tüdrukud kinnitasid, et õppimine saalihoki pärast unarusse ei jää.

Vähesed avastasid selle ala iseseisvalt, rohkem on neid, kes järgisid sõprade eeskujul. Saalihoki tähendab tüdrukutele eelkõige sporti, kuid ka mõnusat huviala. Küsimuse peale, kas võistkonnasisene koostöö sujub hästi, vastas Marina, et sellest ei räägita. (Kas see tähendab, et on probleeme?) Tüdrukutel ei pidavat trennist laiskust ja tüdimust tekkima. Sellist mõtet, et jätaks täna minemata, ei teki. Nad on kogu aeg ilusti kohal. Tüdrukud ei ole päris kindlad, kas kavatsevad ka oma tuleviku spordiga siduda, kuid see meeldib neile ja on tähtis.

Poisid

Poiste kapteni puudumise tõttu võtsime ette esimese vastutulnud hokipoisi, kelleks osutus Martin Rebane. Saalihokiga tegeleb ta kolm aastat. Poisse on tüdrukutest tunduvalt rohkem. Nad paistavad olevat ka palju julgemad. Paljud poisid tulid trenni omal algatusel, vähestel olid sõbrad eesootamas. Seni on suurimaks saavutuseks kolmas koht. Loomulikult tahavad nad veelgi kaugemale jõuda. Aus ülestunnistus: õppimine kipub kannatama. Vahel harva pidi esinema väikseid näaklusi, kuid üldiselt saavad poisid omavahel hästi läbi. Trennis käivad nad korralikult ja käegalöömismeeleolusid naljalt ei esine. Tuleviku võiks Martini meelest ikkagi spordiga siduda.

**Katrin Iisma
Diana Saljukova**

Fedja

Kultuurimaja vaim

Õhtupimeduses üksi mööda kultuurimaja koridore kõndides võib kuulda kellegi jälitavaid samme. Tagasi vaadates pole kedagi näha, sammud on kadunud...

Umbes 30-40 aastat tagasi oli kultuurimajal oma katlamaja. Seal töötas üks meesterahvas katlakütjana. Ühel traagilisel päeval lendas katlamaja teadmata põhjustel õhku ning mees hukkus õnnetul kombel.

Praeguseks on kultuurimaja remonditud ja hävinud katlamaja asemel keldriruumides on saal ja koridor, mis viib lava alt läbi. Kultuurimaja töötajad teavad rääkida, et sellest koridorist üksi läbi minnes on kuulda jälitavaid samme kuid tagasi vaadates ei ole kedagi näha. Töötajad on sellega harjunud, nad teavad, et

Fedja ei soovi halba. Vähemalt pole ta seda tahtnud siiani. Fedja ei ole ta pärisnimi, kuid teda kutsutakse niimoodi. Keegi ei tea, miks.

Kultuurimaja juhataja Airi Rütter on kuulnud Fedja samme mitmel-mitmel korral. Ta on sellega juba lausa harjunud. Kord hakkas ta töölt koju minema, tuled olid kustutatud, kui korraga läks välisuks lahti aga mitte kedagi näha ei olnud. Rütter arvab, et vaim ei ole pahatahtlik, pigem ta täidab kultuurimaja valvuri kohust.

Kord külastas kultuurimaja kirikukogudus ning mehe hingele paluti lugeda palve. Peale seda oli vaim mõnda aeg kadunud. Kuid ta tuli tagasi. Sellest ajast saadik pole ta kultuurimaja juhatajat siiski enam tüüdanud.

Ka tantsuõpetaja Merleen Läänemägi on Fedjat kuulnud. Kord tööle kauemaks jäänud, kuulis ta koridoris samme. Vaatama minnes ei näinud ta aga kedagi. Nii juhtus veel teinegi kord.

Kolm neljandikku kultuurimaja töötajatest on kuulnud mehe samme, ainult mõned üksikud on näinud udukogu. Vihmastel õhtutel on galerii tagumises nurgas kuulda krõbistamist. On see vihm või miski muu?

Kas traagiliselt surnud mees leiab kunagi rahu või ongi ta määratud maja valvuriks seniks, kuni see isegi kaob? Keegi ei oska täpselt öelda, mida tähendavad jälitavad sammud. Äkki on see hoiatus tuleviku eest...

Kadi Liis

Astroloogilised nõuanded talvevaheajaks

Astroloogilised nõuanded talvevaheajaks

Jupiteri mõjul tunned end kõikvõimsana. Kõnnid tänaval ringi, püüdes mõttejõuga autosid peatada. Jaanuari algul otsustad jätkata endatehtud lennumasina katsetamist, mis sul juulis pooleli jäi. Merkuuri ja Uraani koosmõjul on suur oht katuselt alla kukkuda. **Soovitus: Kingitud hobuse suhu ära vaata.**

Vajad ellu muudatusi. Praegu on selleks just õige aeg! Viska minema need katkised teksapüksid, millega viimased kuus aastat oled käinud ja vaheta need mõne paari roosade, läikivate nailonpükste vastu. **Soovitus: Väldi uusi tutvusi.**

Pluuto mõjul saabub sulle peale jõule külla keegi äärmiselt meeldiv isik. Varja tema eest oma veidrusi (näit. seda, et igal hommikul oma sokke triigid) ja teist võivad saada suurepärased sõbrad. **Soovitus: Mida uhkem, seda rohkem.**

Veenuse mõjul muutub su meel ülimalt rahulikuks ning jalad siledaks. Sind ei ärrita isegi naabri igaõised katsed su uut arvutit minema vedada. **Soovitus: Ära kohvi joomisega üle pinguta.**

Uraani stabiilses mõjuväljas olek muudab su eriliselt vastupidavaks. Detsembri viimasel nädalal otsustad ette võtta jalgsiteekonna Jõgevalt Tallinna. **Soovitus: Riietu soojalt.**

Tunned end väga imelikult. Kuna Mars ei ole Merkuuriga sobivas kooskõlas, kaldud tegema kõike teisiti. Tavapärane pühapäevahommikune kammipilli mängimine asendub teleri vaatamisega. **Soovitus: Poodi minnes võta rahakott ka kaasa.**

Neptuuni mõjul ei suuda sa oma emotsioone kontrollida. Jõuluvanale salmi lugedes pahvata hingepõhjani naerma. Püüa end tagasi hoida, sest Jõulumehetundeid riivates võid kingist ilma jääda. **Soovitus: Pese hambaid korralikult.**

Jaanuari algul soovib su nähtamatu sõber sinuga rääkida. Kuula ta ära ja su maailmavaade muutub totaalselt. Uraan aitab sul toime tulla mikrolaineahju parandamisega. **Soovitus: Kingi oma koerale jõuludeks midagi ilusat.**

Merkuuri ja Kuu koosmõjul muutud metsikuks. Hoidu 23. detsembril öösel õue minemast, vastasel juhul võid muutuda isegi libahundiks. Hea aeg nõude pesemiseks. **Soovitus: Karda päkapikku!**

Nüüd on küll viimane aeg hambaarsti juurde minna. Jupiteri abiga suudab hambaarst suure tõenäosusega edukalt valgendada su kuut allesjäänud hammast. Keset jõulukontserti tabab sind ootamatult suur kõhahoog. Püüa säilitada rahu, kui keegi su kõrval püüab sulle väita, et ta teab, mida sa tunned. **Soovitus: Mine kalale.**

Kolid Neptuuni mõjul välja oma maa-alusest punkrist kuhu eelmisel suvel terrorismihirmus pagesid. Teel koju kohtad suure tõenäosusega näarisokku, kelle ka hiljem endajuurde elama võtad. **Soovitus: Ole tolerantne!**

Planeetide seis tekitab sinus suurema tähelepanuvajaduse, kui tavaliselt. Jõulupeole minnes tõmbad selga lühikesed, neonroheline ujumispüksid ja vikerkaarevärvilise särki. Juhul kui soovitud tähelepanu jääb siiski saamata hakkad väga ebatavaliselt käituma. **Soovitus: Ära räägi võõrastega!**